

חק לישראל – פרשת במדבר יום ו'

במדבר פרק א'

(נג) והלויים יחנו סביב למשכן העדת ולא יהיה קצף על עדת בני ישראל ושמרו הלויים את משמרת משכן העדות: (נד) והלויים יחנו סביב למשכן העדת ולא יהיה קצף על עדת בני ישראל ושמרו הלויים את משמרת משכן העדות: (נז) ולוא ישרון סחור סחור למשכנא דסהדותא ולא יהי רוגזא על פנשטא דבני ישראל ויטרוו לזאי ית מסרת משכנא דסהדותא:

(נד) ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את משה בן עשו: (נה) ויעשו בני ישראל ככל אשר צוה יהוה את משה בן עשו: (נו) ועבדו בני ישראל ככל די פקיד יי ית משה בן עבדו:

ב (א) וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: (א) וידבר יהוה אל משה ואל אהרן לאמר: (א) ומליל יי עם משה ועם אהרן למימר:

(ב) איש על דגלו באתת לבית אבתם יחנו בני ישראל מנגד סביב לאהל מועד יחנו: (ב) איש על דגלו באתת לבית אבתם יחנו בני ישראל מנגד סביב לאהל מועד יחנו: (ב) גבר על טקסיה באתנו לבית אבהתהון ישרון בני ישראל מלקבל סחור סחור למשכן זמנא ישרון:

(ג) והחנים קדמה מזרחה דגל מחנה יהודה לצבאתם ונשיא לבני יהודה נחשון בן עמינדב: (ג) והחנים קדמה מזרחה דגל מחנה יהודה לצבאתם ונשיא לבני יהודה נחשון בן עמינדב: (ג) ודי שרו קדומא מדינתא טקס משרית יהודה לחיליהון ורפא לבני יהודה נחשון בר עמינדב:

(ד) ועבאו ופקדיהם ארבעה ושבעים אלף ושש מאות: (ד) ועבאו ופקדיהם ארבעה ושבעים אלף ושש מאות: (ד) וחיליה ומניניהון שבועין וארבעא אלפין ושית מאה:

(ה) והחנים עליו מטה יששכר ונשיא לבני יששכר נתנאל בן צוער: (ה) והחנים עליו מטה יששכר ונשיא לבני יששכר נתנאל בן צוער: (ה) ודי שרו סמיכין עלוהי שבטא דיששכר ורפא לבני יששכר נתנאל בר צוער:

(ו) ועבאו ופקדיו ארבעה וחמשים אלף וארבע מאות: (ו) ועבאו ופקדיו ארבעה וחמשים אלף וארבע מאות: (ו) וחיליה ומניניהון חמשין וארבעא אלפין וארבע מאה:

(ז) מטה זבולן ונשיא לבני זבולן אליאב בן חלון: (ז) מטה זבולן ונשיא לבני זבולן אליאב בן חלון: (ז) שבטא דזבולן ורפא לבני זבולן אליאב בר חלון:

(ח) ועבאו ופקדיו שבעה וחמשים אלף וארבע מאות: (ח) ועבאו ופקדיו שבעה וחמשים אלף וארבע מאות: (ח) וחיליה ומניניהון חמשין ושבעא אלפין וארבע מאה:

(ט) כל הפקדים למחנה יהודה מאת אלף ושמונים אלף וששת אלפים וארבע מאות לצבאתם ראשנה יסעו: (ט) כל הפקדים למחנה יהודה מאת אלף ושמונים אלף וששת אלפים וארבע מאות לצבאתם ראשנה יסעו: (ט) כל מנינא למשרית יהודה מאה ותמנו ושית אלפין וארבע מאה לחיליהון בקדמיתא נטליו:

(י) דגל מחנה ראובן תימנה לצבאתם ונשיא לבני ראובן אליעזר בן שדיאור: (י) דגל מחנה ראובן תימנה לצבאתם ונשיא לבני ראובן אליעזר בן שדיאור: (י) טקס משרית ראובן דרומא לחיליהון ורפא לבני ראובן אליעזר בר שדיאור:

(יא) ועבאו ופקדיו ששה וארבעים אלף וחמש מאות: (יא) ועבאו ופקדיו ששה וארבעים אלף וחמש מאות: (יא) וחיליה ומניניהון ארבעין ושית אלפין וחמש מאה:

חק לישראל – פרשת במדבר יום ו'

- (יב) וְהַחֹנֶם עָלָיו מִטָּה שָׁמְעוֹן וְנָשִׂיא לִבְנֵי שָׁמְעוֹן שְׁלֹמִיאֵל בֶּן צוּרִישָׁדַי: (יב) וְהַחֹנֶם עָלָיו מִטָּה שָׁמְעוֹן וְנָשִׂיא לִבְנֵי שָׁמְעוֹן שְׁלֹמִיאֵל בֶּן צוּרִישָׁדַי: (יב) וְדִי שָׁבוּ סְמִיכִין עֲלוּהֵי שְׁבֻטָא דְשָׁמְעוֹן וְרַבָּא לִבְנֵי שָׁמְעוֹן שְׁלֹמִיאֵל בְּרַ צוּרִישָׁדַי:
- (יג) וַצִּבְאוּ וּפְקַדִיהֶם תְּשֻׁעָה וְחַמְשִׁים אֶלֶף וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת: (יג) וַצִּבְאוּ וּפְקַדִיהֶם תְּשֻׁעָה וְחַמְשִׁים אֶלֶף וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת: (יג) וְחִילִיָּהּ וּמִנְגִּיָּהוֹן חַמְשִׁין וְתִשְׁעַ אֶלְפִין וְתִלְתַּת מֵאָה:
- (יד) וּמִטָּה גָּד וְנָשִׂיא לִבְנֵי גָד אֶלְיָסָף בֶּן רְעוּאֵל: (יד) וּמִטָּה גָּד וְנָשִׂיא לִבְנֵי גָד אֶלְיָסָף בֶּן רְעוּאֵל: (יד) וְשְׁבֻטָא דְגָד וְרַבָּא לִבְנֵי גָד אֶלְיָסָף בְּרַ רְעוּאֵל:
- (טו) וַצִּבְאוּ וּפְקַדִיהֶם חֲמִשָּׁה וָאַרְבָּעִים אֶלֶף וְשֵׁשׁ מֵאוֹת וְחַמְשִׁים: (טו) וַצִּבְאוּ וּפְקַדִיהֶם חֲמִשָּׁה וָאַרְבָּעִים אֶלֶף וְשֵׁשׁ מֵאוֹת וְחַמְשִׁים: (טו) וְחִילִיָּהּ וּמִנְגִּיָּהוֹן אַרְבָּעִין וְחַמְשָׁא אֶלְפִין וְשִׁית מֵאָה וְחַמְשִׁין:
- (טז) כָּל הַפְּקָדִים לְמַחְנֵה רְאוּבֵן מֵאֵת אֶלֶף וְאַחַד וְחַמְשִׁים אֶלֶף וָאַרְבַּע מֵאוֹת וְחַמְשִׁים לְצִבְאוֹתָם וְשָׁנַיִם יִסְעוּ: (טז) כָּל הַפְּקָדִים לְמַחְנֵה רְאוּבֵן מֵאֵת אֶלֶף וְאַחַד וְחַמְשִׁים אֶלֶף וָאַרְבַּע מֵאוֹת וְחַמְשִׁים לְצִבְאוֹתָם וְשָׁנַיִם יִסְעוּ: (טז) כָּל מִנְגִּיָּא לְמִשְׁרֵית רְאוּבֵן מֵאָה וְחַמְשִׁין וְחַד אֶלְפִין וָאַרְבַּע מֵאָה וְחַמְשִׁין לְחִילִיָּהוֹן בְּתַנְתָּא נְטִלִין:
- (יז) וְנָסַע אֹהֶל מוֹעֵד מַחְנֵה הַלְוִיִּם בְּתוֹךְ הַמַּחֲנֵת כַּאֲשֶׁר יַחֲנוּ בֶן יִסְעוּ אִישׁ עַל יָדוֹ לְדִגְלֵיהֶם: (יז) וְנָסַע אֹהֶל מוֹעֵד מַחְנֵה הַלְוִיִּם בְּתוֹךְ הַמַּחֲנֵת כַּאֲשֶׁר יַחֲנוּ בֶן יִסְעוּ אִישׁ עַל יָדוֹ לְדִגְלֵיהֶם: (יז) וְנָטַל מִשְׁכּוֹ זְמָנָא מִשְׁרֵית לְזָאי בְּגוּ מִשְׁרֵיתָא כְּמָא דְשָׁרוּן בֶּן נְטִלִין גְּבַר עַל אַתְרֵיהּ לְטַקְסִיָּהוֹן:
- (יח) דָּגַל מַחְנֵה אֶפְרַיִם לְצִבְאוֹתָם יְמֵהּ וְנָשִׂיא לִבְנֵי אֶפְרַיִם אֶלְיָשָׁמַע בֶּן עַמִּיהוּד: (יח) דָּגַל מַחְנֵה אֶפְרַיִם לְצִבְאוֹתָם יְמֵהּ וְנָשִׂיא לִבְנֵי אֶפְרַיִם אֶלְיָשָׁמַע בֶּן עַמִּיהוּד: (יח) טַקְס מִשְׁרֵית אֶפְרַיִם לְחִילִיָּהוֹן מַעֲרָבָא וְרַבָּא לִבְנֵי אֶפְרַיִם אֶלְיָשָׁמַע בְּרַ עַמִּיהוּד:
- (יט) וַצִּבְאוּ וּפְקַדִיהֶם אַרְבָּעִים אֶלֶף וְחַמֵּשׁ מֵאוֹת: (יט) וַצִּבְאוּ וּפְקַדִיהֶם אַרְבָּעִים אֶלֶף וְחַמֵּשׁ מֵאוֹת: (יט) וְחִילִיָּהּ וּמִנְגִּיָּהוֹן אַרְבָּעִין וְחַמֵּשׁ מֵאָה:
- (כ) וְעָלְיוּ מִטָּה מְנַשֶּׁה וְנָשִׂיא לִבְנֵי מְנַשֶּׁה גְּמִלְיָאֵל בֶּן פְּדָהצוּר: (כ) וְעָלְיוּ מִטָּה מְנַשֶּׁה וְנָשִׂיא לִבְנֵי מְנַשֶּׁה גְּמִלְיָאֵל בֶּן פְּדָהצוּר: (כ) וְדַסְמִיכִין עֲלוּהֵי שְׁבֻטָא דְמְנַשֶּׁה וְרַבָּא לִבְנֵי מְנַשֶּׁה גְּמִלְיָאֵל בְּרַ פְּדָהצוּר:
- (כא) וַצִּבְאוּ וּפְקַדִיהֶם שָׁנַיִם וּשְׁלֹשִׁים אֶלֶף וּמֵאוֹתָיִם: (כא) וַצִּבְאוּ וּפְקַדִיהֶם שָׁנַיִם וּשְׁלֹשִׁים אֶלֶף וּמֵאוֹתָיִם: (כא) וְחִילִיָּהּ וּמִנְגִּיָּהוֹן תְּלַתִּין וְתַרְיַן אֶלְפִין וּמֵאוֹתָן:
- (כב) וּמִטָּה בְּנִימֹן וְנָשִׂיא לִבְנֵי בְּנִימֹן אַבִּידֹן בֶּן גְּדֵעִנִי: (כב) וּמִטָּה בְּנִימֹן וְנָשִׂיא לִבְנֵי בְּנִימֹן אַבִּידֹן בֶּן גְּדֵעִנִי: (כב) וְשְׁבֻטָא דְבְּנִימֹן וְרַבָּא לִבְנֵי בְּנִימֹן אַבִּידֹן בְּרַ גְּדֵעִנִי:
- (כג) וַצִּבְאוּ וּפְקַדִיהֶם חֲמִשָּׁה וּשְׁלֹשִׁים אֶלֶף וָאַרְבַּע מֵאוֹת: (כג) וַצִּבְאוּ וּפְקַדִיהֶם חֲמִשָּׁה וּשְׁלֹשִׁים אֶלֶף וָאַרְבַּע מֵאוֹת: (כג) וְחִילִיָּהּ וּמִנְגִּיָּהוֹן תְּלַתִּין וְחַמְשָׁא אֶלְפִין וָאַרְבַּע מֵאָה:
- (כד) כָּל הַפְּקָדִים לְמַחְנֵה אֶפְרַיִם מֵאֵת אֶלֶף וְשָׁמֹנֶת אֶלְפִים וּמֵאָה לְצִבְאוֹתָם וּשְׁלֹשִׁים יִסְעוּ: (כד) כָּל הַפְּקָדִים לְמַחְנֵה אֶפְרַיִם מֵאֵת אֶלֶף וְשָׁמֹנֶת אֶלְפִים וּמֵאָה לְצִבְאוֹתָם וּשְׁלֹשִׁים יִסְעוּ: (כד) כָּל מִנְגִּיָּא לְמִשְׁרֵית אֶפְרַיִם מֵאָה וְתַמְנִי אֶלְפִין וּמֵאָה לְחִילִיָּהוֹן בְּתַלִּיתָא נְטִלִין:
- (כה) דָּגַל מַחְנֵה דָן צִפְנָה לְצִבְאוֹתָם וְנָשִׂיא לִבְנֵי דָן אַחִיעֶזֶר בֶּן עַמִּישָׁדַי: (כה) דָּגַל מַחְנֵה דָן צִפְנָה לְצִבְאוֹתָם וְנָשִׂיא לִבְנֵי דָן אַחִיעֶזֶר בֶּן עַמִּישָׁדַי: (כה) טַקְס מִשְׁרֵית דָן צִפְנָא לְחִילִיָּהוֹן וְרַבָּא לִבְנֵי דָן אַחִיעֶזֶר בְּרַ עַמִּישָׁדַי:

חק לישראל – פרשת במדבר יום ו'

- (כו) וּצְבָאוֹ וּפְקֻדֵיהֶם שְׁנַיִם וְשִׁשִּׁים אֶלֶף וְשִׁבְעַת מֵאוֹת: (כו) וּצְבָאוֹ וּפְקֻדֵיהֶם שְׁנַיִם וְשִׁשִּׁים אֶלֶף וְשִׁבְעַת מֵאוֹת: (כו) וּחִילִיָּה וּמִנְיַנְיָהוֹן שְׁתַּיִן וְתַרְיִן אֶלְפִין וְשִׁבְעַת מֵאָה:
- (כז) וְהַחֲנִיִּים עָלָיו מִטָּה אֲשֶׁר וְנָשִׂיא לְבְנֵי אֲשֶׁר פִּגְעִיאל בֶּן עֶכְרֹן: (כז) וְהַחֲנִיִּים עָלָיו מִטָּה אֲשֶׁר וְנָשִׂיא לְבְנֵי אֲשֶׁר פִּגְעִיאל בֶּן עֶכְרֹן: (כז) וְדִי שָׁרָן סְמִיכִין עֲלוּהֵי שְׁבֻטָא דְאֲשֶׁר וְרָבָא לְבְנֵי אֲשֶׁר פִּגְעִיאל בֶּר עֶכְרֹן:
- (כח) וּצְבָאוֹ וּפְקֻדֵיהֶם אֶחָד וְאַרְבָּעִים אֶלֶף וְחָמֵשׁ מֵאוֹת: (כח) וּצְבָאוֹ וּפְקֻדֵיהֶם אֶחָד וְאַרְבָּעִים אֶלֶף וְחָמֵשׁ מֵאוֹת: (כח) וּחִילִיָּה וּמִנְיַנְיָהוֹן אַרְבַּעִין וְחָד אֶלְפִין וְחָמֵשׁ מֵאָה:
- (כט) וּמִטָּה נִפְתָּלִי וְנָשִׂיא לְבְנֵי נִפְתָּלִי אַחִירֵע בֶּן עֵינָן: (כט) וּמִטָּה נִפְתָּלִי וְנָשִׂיא לְבְנֵי נִפְתָּלִי אַחִירֵע בֶּן עֵינָן: (כט) וְשִׁבְטָא דְנִפְתָּלִי וְרָבָא לְבְנֵי נִפְתָּלִי אַחִירֵע בֶּר עֵינָן:
- (ל) וּצְבָאוֹ וּפְקֻדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וְחָמֵשִׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת: (ל) וּצְבָאוֹ וּפְקֻדֵיהֶם שְׁלֹשָׁה וְחָמֵשִׁים אֶלֶף וְאַרְבַּע מֵאוֹת: (ל) וּחִילִיָּה וּמִנְיַנְיָהוֹן חֲמִשִּׁין וְתִלְתָּא אֶלְפִין וְאַרְבַּע מֵאָה:
- (לא) כָּל הַפְּקָדִים לְמַחְנֵה דָן מֵאֵת אֶלֶף וְשִׁבְעָה וְחָמֵשִׁים אֶלֶף וְשֵׁשׁ מֵאוֹת לְאַחֲרָנָה יִסְעוּ לְדַגְלֵיהֶם: (לא) כָּל הַפְּקָדִים לְמַחְנֵה דָן מֵאֵת אֶלֶף וְשִׁבְעָה וְחָמֵשִׁים אֶלֶף וְשֵׁשׁ מֵאוֹת לְאַחֲרָנָה יִסְעוּ לְדַגְלֵיהֶם: (לא) כָּל מִנְיַנְיָא לְמִשְׁרֵית דָן מֵאָה וְחָמִשִּׁין וְשִׁבְעָא אֶלְפִין וְשִׁית מֵאָה בְּבִתְרִיתָא נְטִלִין לְטַקְסִיָּהוֹן:
- (לב) אֵלֶּה פְּקוּדֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל לְבֵית אֲבֹתָם כָּל פְּקוּדֵי הַמַּחֲנֵת לְצַבְאָתָם שֵׁשׁ מֵאוֹת אֶלֶף וְשִׁלְשֵׁת אֶלְפִים וְחָמֵשׁ מֵאוֹת וְחָמֵשִׁים: (לב) אֵלֶּה פְּקוּדֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל לְבֵית אֲבֹתָם כָּל פְּקוּדֵי הַמַּחֲנֵת לְצַבְאָתָם שֵׁשׁ מֵאוֹת אֶלֶף וְשִׁלְשֵׁת אֶלְפִים וְחָמֵשׁ מֵאוֹת וְחָמֵשִׁים: (לב) אֵלִין מִנְיַנְיָ בְנֵי יִשְׂרָאֵל לְבֵית אֲבֹתָהוֹן כָּל מִנְיַנְיָ מִשְׁרֵיתָא לְחִילִיָּהוֹן שִׁית מֵאָה וְתִלְתָּא אֶלְפִין וְחָמֵשׁ מֵאָה וְחָמֵשִׁין:
- (לג) וְהַלְוִיִּים לֹא הִתְּפַקְדוּ בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה: (לג) וְהַלְוִיִּים לֹא הִתְּפַקְדוּ בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה: (לג) וְלֹאֵי לֹא אֶתְמַנְיָאוּ בְּגוֹ בְנֵי יִשְׂרָאֵל כַּמָּא דִּי פְקִיד יִי יַת מֹשֶׁה:
- (לד) וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה בֶּן חֲנֹן לְדַגְלֵיהֶם וְכֹן נָסְעוּ אִישׁ לְמִשְׁפַּחְתּוֹ עַל בֵּית אֲבֹתָיו: (לד) וַיַּעֲשׂוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל כְּכֹל אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת מֹשֶׁה בֶּן חֲנֹן לְדַגְלֵיהֶם וְכֹן נָסְעוּ אִישׁ לְמִשְׁפַּחְתּוֹ עַל בֵּית אֲבֹתָיו: (לד) וַעֲבָדוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל כְּכֹל דִּי פְקִיד יִי יַת מֹשֶׁה בֶּן חֲנֹן לְטַקְסִיָּהוֹן וְכֹן נְטִלִין גְּבַר לְזַרְעֵיתִיהָ עַל בֵּית אֲבֹתָהוֹן:
- ג (א) וְאֵלֶּה תּוֹלְדֹת אֶהֱרֹן וּמֹשֶׁה בְּיוֹם דְּבַר יְהוָה אֶת מֹשֶׁה בְּהַר סִינַי: (א) וְאֵלֶּה תּוֹלְדֹת אֶהֱרֹן וּמֹשֶׁה בְּיוֹם דְּבַר יְהוָה אֶת מֹשֶׁה בְּהַר סִינַי: (א) וְאֵלִין תּוֹלְדֹת אֶהֱרֹן וּמֹשֶׁה בְּיוֹמָא דְּמִלִּיל יִי עִם מֹשֶׁה בְּטוֹרָא דְּסִינַי:
- ב (א) וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן גְּדָב וְאַבְיָהוּא אֶלְעָזָר וְאִיתְּמָר: (ב) וְאֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן גְּדָב וְאַבְיָהוּא אֶלְעָזָר וְאִיתְּמָר: (ב) וְאֵלִין שְׁמֵהַת בְּנֵי אֶהֱרֹן בּוֹכְרָא גְּדָב וְאַבְיָהוּא אֶלְעָזָר וְאִיתְּמָר:
- ג (א) אֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי אֶהֱרֹן הַכֹּהֵנִים הַמְּשֻׁחִים אֲשֶׁר מִלֵּא יָדָם לְכַהֵן: (א) אֵלֶּה שְׁמוֹת בְּנֵי אֶהֱרֹן הַכֹּהֵנִים הַמְּשֻׁחִים אֲשֶׁר מִלֵּא יָדָם לְכַהֵן: (א) אֵלִין שְׁמֵהַת בְּנֵי אֶהֱרֹן כְּהֵנְיָא דְאַתְרָבִיאוּ דִּי אֶתְקַרַב קְרַבְנָהוֹן לְשִׁמְשָׂא:
- ד (א) וַיָּמָת גְּדָב וְאַבְיָהוּא לְפָנֵי יְהוָה בְּהַקְרָבָם אֲשֶׁר לְפָנֵי יְהוָה בְּמִדְבַר סִינַי וּבְנִיִּים לֹא הָיוּ לָהֶם וַיְכַהֵן אֶלְעָזָר וְאִיתְּמָר עַל פְּנֵי אֶהֱרֹן וְאִיתְּמָר: (ד) וַיָּמָת גְּדָב וְאַבְיָהוּא לְפָנֵי יְהוָה בְּהַקְרָבָם אֲשֶׁר לְפָנֵי יְהוָה בְּמִדְבַר סִינַי וּבְנִיִּים לֹא הָיוּ לָהֶם וַיְכַהֵן

חק לישראל – פרשת במדבר יום ו'

אֶלְעֶזֶר וְאִיתָמָר עַל פְּנֵי אַהֲרֹן אֲבִיהֶם: (ה) וּמִיַּת נָדָב וַאֲבִיהוּא קָדָם יי בקרוביהוּן אֶשְׁתָּא נֹכְרִיתָא קָדָם יי בַּמִּדְבָּרָא דְסִינֵי וּבְנִין לֹא הוּוּ לְהוּן וְשִׁמְשׁ אֶלְעֶזֶר וְאִיתָמָר עַל אַפֵּי אַהֲרֹן אֲבִיהוּן:

(ה) וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר: (ה) וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר: (ה) וּמִלִּיל יי עִם מֹשֶׁה לְמִימְרָא:

(ו) הִקְרַב אֶת מֹשֶׁה לְזוֹי וְהֶעֱמַדְתָּ אֹתוֹ לְפָנַי אַהֲרֹן הַכֹּהֵן וְשִׂרְתוּ אֹתוֹ: (ו) הִקְרַב אֶת מֹשֶׁה לְזוֹי וְהֶעֱמַדְתָּ אֹתוֹ לְפָנַי אַהֲרֹן הַכֹּהֵן וְשִׂרְתוּ אֹתוֹ: (ו) קָרַב יֵת שְׁבֻטָא דְלְזוֹי וּתְקִים יֵתִיהָ קָדָם אַהֲרֹן כְּהֵנָא וְיִשְׁמְשׁוּן יֵתִיהָ:

(ז) וְשִׁמְרוּ אֶת מִשְׁמֶרְתוֹ וְאֶת מִשְׁמֶרֶת כָּל הָעֵדָה לְפָנַי אֲהֵל מוֹעֵד לְעִבְדֵי אֶת עֲבַדְתֵּי הַמִּשְׁכָּן: (ז) וְשִׁמְרוּ אֶת מִשְׁמֶרְתוֹ וְאֶת מִשְׁמֶרֶת כָּל הָעֵדָה לְפָנַי אֲהֵל מוֹעֵד לְעִבְדֵי אֶת עֲבַדְתֵּי הַמִּשְׁכָּן: (ז) וְיִשְׁרֹן יֵת מִשְׁרְתִּיהָ וְיֵת מִשְׁרֵת כָּל כְּנֻשְׁתָּא קָדָם מִשְׁכֹּן זְמָנָא לְמַפְלַח יֵת פְּלַחוּ מִשְׁכָּנָא:

(ח) וְשִׁמְרוּ אֶת כָּל כְּלֵי אֲהֵל מוֹעֵד וְאֶת מִשְׁמֶרֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְעִבְדֵי אֶת עֲבַדְתֵּי הַמִּשְׁכָּן: (ח) וְשִׁמְרוּ אֶת כָּל כְּלֵי אֲהֵל מוֹעֵד וְאֶת מִשְׁמֶרֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְעִבְדֵי אֶת עֲבַדְתֵּי הַמִּשְׁכָּן: (ח) וְיִשְׁרֹן יֵת כָּל מֵאֲנֵי מִשְׁכֹּן זְמָנָא וְיֵת מִשְׁרֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לְמַפְלַח יֵת פְּלַחוּ מִשְׁכָּנָא:

(ט) וְנִתְתָּה אֶת הַלְוִיִּם לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו נְתוּנִים נְתוּנִים הֵמָּה לֹא מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: (ט) וְנִתְתָּה אֶת הַלְוִיִּם לְאַהֲרֹן וּלְבָנָיו נְתוּנִים נְתוּנִים הֵמָּה לֹא מֵאֵת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: (ט) וְתַתְּנוּ יֵת לְזֹאֵי לְאַהֲרֹן וּלְבָנָהוּי מִסִּירֵיו יְהִיבִין אֲנֹן לִיהָ מִן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:

(י) וְאֶת אַהֲרֹן וְאֶת בְּנָיו תִּפְקֹד וְשִׁמְרוּ אֶת כְּהֻנָּתָם וְהָזֵר הַקָּרֵב יוּמָת: (י) וְאֶת אַהֲרֹן וְאֶת בְּנָיו תִּפְקֹד וְשִׁמְרוּ אֶת כְּהֻנָּתָם וְהָזֵר הַקָּרֵב יוּמָת: (י) וְיֵת אַהֲרֹן וְיֵת בְּנֵהוּי תִמְנִי וְיִשְׁרֹן יֵת כְּהֻנָּתָהוּן וְחֻלּוּנֵי דִיקָרֵב יִתְקַטְל:

(יא) וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר: (יא) וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה לֵּאמֹר: (יא) וּמִלִּיל יי עִם מֹשֶׁה לְמִימְרָא:

(יב) וְאֲנִי הִנֵּה לִקְחָתִי אֶת הַלְוִיִּים מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תַּחַת כָּל בְּכוֹר פֶּטֶר רַחֵם מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהָיוּ לִי הַלְוִיִּים: (יב) וְאֲנִי הִנֵּה לִקְחָתִי אֶת הַלְוִיִּים מִתּוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל תַּחַת כָּל בְּכוֹר פֶּטֶר רַחֵם מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְהָיוּ לִי הַלְוִיִּים: (יב) וְאֲנִי הָא קָרְבִּית יֵת לְזֹאֵי מִגֹּז בְּנֵי יִשְׂרָאֵל חֻלְף כָּל בּוֹכְרָא פִתַח וְלָדָא מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְיֵהוּן מִשְׁמְשׁוּן קְדָמֵי לְזֹאֵי:

(יג) כִּי לִי כָּל בְּכוֹר בְּיוֹם הַפֶּתִי כָּל בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם הַקְּדוֹשֹׁתִי לִי כָּל בְּכוֹר בְּיִשְׂרָאֵל מֵאֲדָם עַד בְּהֵמָה לִי יְהִיו אֲנִי יְהוָה: (יג) כִּי לִי כָּל בְּכוֹר בְּיוֹם הַפֶּתִי כָּל בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם הַקְּדוֹשֹׁתִי לִי כָּל בְּכוֹר בְּיִשְׂרָאֵל מֵאֲדָם עַד בְּהֵמָה לִי יְהִיו אֲנִי יְהוָה: (יג) אַרְי דִּילִי כָּל בּוֹכְרָא בְּיוֹמָא דְקַטְלִית כָּל בּוֹכְרָא בְּאֶרֶץ דְּמִצְרַיִם אֲקָדְשִׁית קְדָמֵי כָּל בּוֹכְרָא בְּיִשְׂרָאֵל מֵאֲנָשָׁא עַד בְּעִירָא דִּילִי יְהוּן אֲנָא יי:

(יד) וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה בְּמִדְבַר סִינֵי לֵאמֹר: (יד) וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה בְּמִדְבַר סִינֵי לֵאמֹר: (יד) וּמִלִּיל יי עִם מֹשֶׁה בְּמִדְבָּרָא דְסִינֵי לְמִימְרָא:

(טו) פֶּקֶד אֶת בְּנֵי לְזוֹי לְבֵית אֲבֹתָם לְמִשְׁפַּחָתָם כָּל זָכָר מִבְּן חֹדֶשׁ וּמַעְלָה תִּפְקְדוּם: (טו) פֶּקֶד אֶת בְּנֵי לְזוֹי לְבֵית אֲבֹתָם לְמִשְׁפַּחָתָם כָּל זָכָר מִבְּן חֹדֶשׁ וּמַעְלָה תִּפְקְדוּם: (טו) מְנִי יֵת בְּנֵי לְזוֹי לְבֵית אֲבֹתָהוּן לְזֻרְעֵיתָהוּן כָּל דְּכוּרָא מִבְּרַ יֵתֵהָ וְלַעֲלָא תִמְנַנּוּן:

(טז) וַיִּפְקֹד אֹתָם מֹשֶׁה עַל פִּי יְהוָה כְּאֲשֶׁר צִוָּה: (טז) וַיִּפְקֹד אֹתָם מֹשֶׁה עַל פִּי יְהוָה כְּאֲשֶׁר צִוָּה: (טז) וּמְנָא יֵתֵהוּן מֹשֶׁה עַל מִימְרָא דִּי כְּמָא דְאֵתְּפֹקֵד:

(יז) וַיְהִיו אֵלֶּה בְּנֵי לְזוֹי בְּשִׁמְתָם גְּרִשׁוֹן וַקָּהָת וּמְרָרִי: (יז) וַיְהִיו אֵלֶּה בְּנֵי לְזוֹי בְּשִׁמְתָם גְּרִשׁוֹן וַקָּהָת וּמְרָרִי: (יז) וְהוּוּ אֲלִין בְּנֵי לְזוֹי בְּשִׁמְתָהוּן גְּרִשׁוֹן וַקָּהָת וּמְרָרִי:

חק לישראל – פרשת במדבר יום ו'

(ה) וּבָא אֶהָרֶן וּבְנָיו בְּנִסְעַת הַמַּחֲנֶה וַהֲוֹרְדוּ אֶת פְּרֻכַת הַמָּסָךְ וַכִּסּוּ בָּהּ אֶת אֶרֶץ הָעֵדֻת: (ה) וּבָא אֶהָרֶן וּבְנָיו בְּנִסְעַת הַמַּחֲנֶה וַהֲוֹרְדוּ אֶת פְּרֻכַת הַמָּסָךְ וַכִּסּוּ בָּהּ אֶת אֶרֶץ הָעֵדֻת: (ה) וַיַּעַל אֶהָרֶן וּבְנָוָהוּ בַּמִּטְל מִשְׁרֵיתָא וַיִּפְרְקוּן יֵת פְּרֻכַתָּא דְפְרָסָא וַיִּכְסּוּן בָּהּ יֵת אֶרְנָא דְסַהֲדוּתָא:

(ו) וּנְתַנּוּ עָלָיו כְּסוּי עוֹר תַּחַשׁ וּפְרָשׁוּ בְּגַד כְּלִיל תְּכֵלֶת מִלְמַעְלָה וְשָׂמוּ בְדָיו: (ו) וּנְתַנּוּ עָלָיו כְּסוּי עוֹר תַּחַשׁ וּפְרָשׁוּ בְּגַד כְּלִיל תְּכֵלֶת מִלְמַעְלָה וְשָׂמוּ בְדָיו: (ו) וַיִּתְּנוּן עֲלוֹהֵי הוֹפְאָה דְמִשְׁךְ סַגְוִנָא וַיִּפְרְסוּן לְבוּשׁ גְּמִיר תְּכֵלָא מְלַעְלָא וַיִּשׁוּןן אַרְיִחוּהֵי:

(ז) וְעַל שְׁלַחַן הַפְּנִים יִפְרָשׁוּ בְּגַד תְּכֵלֶת וּנְתַנּוּ עָלָיו אֶת הַקְּעֵרֶת וְאֶת הַכַּפֶּת וְאֶת הַמְּנַקִּית וְאֶת קִשׁוֹת הַנֶּסֶף וְלַחֵם הַתְּמִיד עָלָיו יִהְיֶה: (ז) וְעַל שְׁלַחַן הַפְּנִים יִפְרָשׁוּ בְּגַד תְּכֵלֶת וּנְתַנּוּ עָלָיו אֶת הַקְּעֵרֶת וְאֶת הַכַּפֶּת וְאֶת הַמְּנַקִּית וְאֶת קִשׁוֹת הַנֶּסֶף וְלַחֵם הַתְּמִיד עָלָיו יִהְיֶה: (ז) וְעַל פְּתוּדָא דְלַחֵם אִפְיָא יִפְרְסוּן לְבוּשׁ תְּכֵלָא וַיִּתְּנוּן עֲלוֹהֵי יֵת מַגִּיסָא יֵת בְּזִיכָא וַיֵּת מְכִילָתָא וַיֵּת קְסוּתָא נְסוּכָא וְלַחֲמָא תְּרִידָא עֲלוֹהֵי יֵהִי:

(ח) וּפְרָשׁוּ עֲלֵיהֶם בְּגַד תּוֹלְעֵת שְׁנֵי וַכִּסּוּ אֹתוֹ בְּמַכְסָה עוֹר תַּחַשׁ וְשָׂמוּ אֶת בְּדָיו: (ח) וּפְרָשׁוּ עֲלֵיהֶם בְּגַד תּוֹלְעֵת שְׁנֵי וַכִּסּוּ אֹתוֹ בְּמַכְסָה עוֹר תַּחַשׁ וְשָׂמוּ אֶת בְּדָיו: (ח) וַיִּפְרְסוּן עֲלֵיהֶן לְבוּשׁ צְבַע זָהָרִי וַיִּכְסּוּן יֵתִיהּ בְּחוֹפְאָה דְמִשְׁךְ סַגְוִנָא וַיִּשׁוּןן יֵת אַרְיִחוּהֵי:

(ט) וְלִקְחוּ בְּגַד תְּכֵלֶת וַכִּסּוּ אֶת מְנַרְת הַמָּאוֹר וְאֶת גְּרִתֶיהָ וְאֶת מְלַקְחֶיהָ וְאֶת מַחְתַּתֶיהָ וְאֶת כָּל כְּלֵי שְׂמֹנֶה אֲשֶׁר יִשְׂרְתוּ לָהּ בָּהֶם: (ט) וְלִקְחוּ בְּגַד תְּכֵלֶת וַכִּסּוּ אֶת מְנַרְת הַמָּאוֹר וְאֶת גְּרִתֶיהָ וְאֶת מְלַקְחֶיהָ וְאֶת מַחְתַּתֶיהָ וְאֶת כָּל כְּלֵי שְׂמֹנֶה אֲשֶׁר יִשְׂרְתוּ לָהּ בָּהֶם: (ט) וַיִּסְבּוּן לְבוּשׁ תְּכֵלָא וַיִּכְסּוּן יֵת מְנַרְתָּא דְאַנְהוּרִי וַיֵּת בּוּצִינְהָא וַיֵּת עֲבַתְהָא וַיֵּת מַחְתַּתֶיהָ וַיֵּת כָּל מְנֵי מִשְׁחָא דֵי יִשְׁמִשׁוּן לָהּ בְּהוּן:

(י) וּנְתַנּוּ אֹתָהּ וְאֶת כָּל כְּלֵיהָ אֶל מַכְסָה עוֹר תַּחַשׁ וּנְתַנּוּ עַל הַמוֹט: (י) וּנְתַנּוּ אֹתָהּ וְאֶת כָּל כְּלֵיהָ אֶל מַכְסָה עוֹר תַּחַשׁ וּנְתַנּוּ עַל הַמוֹט: (י) וַיִּתְּנוּן יֵתִיהּ וַיֵּת כָּל מְנַהָא לְחוֹפְאָה דְמִשְׁךְ סַגְוִנָא וַיִּתְּנוּן עַל אַרְיִחוּהֵי:

(יא) וְעַל מִזְבֵּחַ הַזֹּהֵב יִפְרָשׁוּ בְּגַד תְּכֵלֶת וַכִּסּוּ אֹתוֹ בְּמַכְסָה עוֹר תַּחַשׁ וְשָׂמוּ אֶת בְּדָיו: (יא) וְעַל מִזְבֵּחַ הַזֹּהֵב יִפְרָשׁוּ בְּגַד תְּכֵלֶת וַכִּסּוּ אֹתוֹ בְּמַכְסָה עוֹר תַּחַשׁ וְשָׂמוּ אֶת בְּדָיו: (יא) וְעַל מִזְבֵּחַ דְדִהָבָא יִפְרְסוּן לְבוּשׁ תְּכֵלָא וַיִּכְסּוּן יֵתִיהּ בְּחוֹפְאָה דְמִשְׁךְ סַגְוִנָא וַיִּשׁוּןן יֵת אַרְיִחוּהֵי:

(יב) וְלִקְחוּ אֶת כָּל כְּלֵי הַשֶּׁרֶת אֲשֶׁר יִשְׂרְתוּ בָם בַּקֹּדֶשׁ וּנְתַנּוּ אֶל בְּגַד תְּכֵלֶת וַכִּסּוּ אוֹתָם בְּמַכְסָה עוֹר תַּחַשׁ וּנְתַנּוּ עַל הַמוֹט: (יב) וְלִקְחוּ אֶת כָּל כְּלֵי הַשֶּׁרֶת אֲשֶׁר יִשְׂרְתוּ בָם בַּקֹּדֶשׁ וּנְתַנּוּ אֶל בְּגַד תְּכֵלֶת וַכִּסּוּ אוֹתָם בְּמַכְסָה עוֹר תַּחַשׁ וּנְתַנּוּ עַל הַמוֹט: (יב) וַיִּסְבּוּן יֵת כָּל מְנֵי שְׂמוּטָא דֵי יִשְׁמִשׁוּן בְּהוּן בְּקוּדְשָׁא וַיִּתְּנוּן לְלְבוּשׁ תְּכֵלָא וַיִּכְסּוּן יֵתִיהוּן בְּחוֹפְאָה דְמִשְׁךְ סַגְוִנָא וַיִּתְּנוּן עַל אַרְיִחוּהֵי:

(יג) וְדָשְׁנוּ אֶת הַמִּזְבֵּחַ וּפְרָשׁוּ עָלָיו בְּגַד אַרְגָּמֹן: (יג) וְדָשְׁנוּ אֶת הַמִּזְבֵּחַ וּפְרָשׁוּ עָלָיו בְּגַד אַרְגָּמֹן: (יג) וַיִּסְפּוּן יֵת קְטָמָא דְמִדְבָחָא וַיִּפְרְסוּן עֲלוֹהֵי לְבוּשׁ אַרְגָּוִן:

(יד) וּנְתַנּוּ עָלָיו אֶת כָּל כְּלֵי אֲשֶׁר יִשְׂרְתוּ עָלָיו בָּהֶם אֶת הַמַּחְתָּת אֶת הַמִּזְלָגֹת וְאֶת הַיַּעֲעִים וְאֶת הַמִּזְרָקֹת כָּל כְּלֵי הַמִּזְבֵּחַ וּפְרָשׁוּ עָלָיו כְּסוּי עוֹר תַּחַשׁ וְשָׂמוּ בְדָיו: (יד) וּנְתַנּוּ עָלָיו אֶת כָּל כְּלֵי אֲשֶׁר יִשְׂרְתוּ עָלָיו בָּהֶם אֶת הַמַּחְתָּת אֶת הַמִּזְלָגֹת וְאֶת הַיַּעֲעִים וְאֶת הַמִּזְרָקֹת כָּל כְּלֵי הַמִּזְבֵּחַ וּפְרָשׁוּ עָלָיו כְּסוּי עוֹר תַּחַשׁ וְשָׂמוּ בְדָיו: (יד) וַיִּתְּנוּן עֲלוֹהֵי יֵת כָּל מְנֵהֵי דֵי יִשְׁמִשׁוּן עֲלוֹהֵי בְּהוּן יֵת מַחְתַּתָּא וַיֵּת עֲנוּרִיתָא וַיֵּת מְגֻרְפִיתָא וַיֵּת מִזְרָקָא כָּל מְנֵי מִדְבָחָא וַיִּפְרְסוּן עֲלוֹהֵי הוֹפְאָה דְמִשְׁךְ סַגְוִנָא וַיִּשׁוּןן אַרְיִחוּהֵי:

חק לישראל – פרשת במדבר יום ו'

(טו) וּכְלָה אֶהְרֹן וּבָנָיו לְכַסֵּת אֶת הַקֹּדֶשׁ וְאֶת כָּל כְּלֵי הַקֹּדֶשׁ בְּנֹסַע הַמִּוֹחָנָה וְאַחֲרֵי כֵן יָבֹאוּ בְנֵי קֹהֵת לְשֵׂאת וְלֹא יִגְעוּ אֶל הַקֹּדֶשׁ וּמִתּוֹ אֵלֶּה מִשָּׂא בְנֵי קֹהֵת בְּאֶהֱל מוֹעֵד: (טו) וּכְלָה אֶהְרֹן וּבָנָיו לְכַסֵּת אֶת הַקֹּדֶשׁ וְאֶת כָּל כְּלֵי הַקֹּדֶשׁ בְּנֹסַע הַמִּוֹחָנָה וְאַחֲרֵי כֵן יָבֹאוּ בְנֵי קֹהֵת לְשֵׂאת וְלֹא יִגְעוּ אֶל הַקֹּדֶשׁ וּמִתּוֹ אֵלֶּה מִשָּׂא בְנֵי קֹהֵת בְּאֶהֱל מוֹעֵד: (טו) וְיִשְׂעִי אֶהְרֹן וּבְנֵיהֶי לְכַסֵּא יֵת קוֹדֶשׁא וְיֵת כָּל מְנֵי קוֹדֶשׁא בְּמִטְל מִשְׁרִיתָא וּבִתְר כֵּן יַעֲלוּ בְנֵי קֹהֵת לְמִטְל וְלֹא יִקְרְבוּ לְקוֹדֶשׁא וְלֹא יִמּוּתוּן אֲלֵין מִטְוֹל בְּנֵי קֹהֵת בְּמִשְׁכַּן זְמַנָּא: (טז) וּפְקַדַת אֲלַעֲזָר בֶּן אֶהְרֹן הַכֹּהֵן שֹׁמֵן הַמָּאוֹר וּקְטֹרֶת הַסַּמִּים וּמִנְחַת הַתָּמִיד וְשֹׁמֵן הַמִּשְׁחָה פְּקַדַת כָּל הַמִּשְׁכָּן וְכָל אֲשֶׁר בּוֹ בְּקֹדֶשׁ וּבְכָלֵיו: (טז) וּפְקַדַת אֲלַעֲזָר בֶּן אֶהְרֹן הַכֹּהֵן שֹׁמֵן הַמָּאוֹר וּקְטֹרֶת הַסַּמִּים וּמִנְחַת הַתָּמִיד וְשֹׁמֵן הַמִּשְׁחָה פְּקַדַת כָּל הַמִּשְׁכָּן וְכָל אֲשֶׁר בּוֹ בְּקֹדֶשׁ וּבְכָלֵיו: (טז) וְדִי מְסִיר לְאֲלַעֲזָר בֶּר אֶהְרֹן כִּהְנָא מִשְׁחָא דְאֶהְרֹתָא וּקְטֹרֶת בּוֹסְמִיא וּמִנְחָתָא תְּדִירָא וּמִשְׁחָא דְרְבוּתָא מִטְרַת כָּל מִשְׁכָּנָא וְכָל דִּי בֵיה בְּקוֹדֶשׁא וּבְמִנְחָהִי: (יז) וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אֶהְרֹן לֵאמֹר: (יז) וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל מֹשֶׁה וְאֶל אֶהְרֹן לֵאמֹר: (יז) וּמְלִיל יֵי עִם מֹשֶׁה וְעִם אֶהְרֹן לְמִימְרָ:

(יח) אֵל תִּכְרִיתוּ אֶת שִׁבְט מִשְׁפַּחַת הַקֹּהֲתִי מִתּוֹךְ הַלְוִיִּם: (יח) אֵל תִּכְרִיתוּ אֶת שִׁבְט מִשְׁפַּחַת הַקֹּהֲתִי מִתּוֹךְ הַלְוִיִּם: (יח) לֹא תִשְׂעִיוּ יֵת שִׁבְטָא זְרַעִית קֹהֵת מִגּוֹ לְזָאִי: (יט) וְזֹאת עֲשׂוּ לָהֶם וְחִיו וְלֹא יָמָתוּ בְּגִשְׁתָּם אֶת קֹדֶשׁ הַקֹּדֶשִׁים אֶהְרֹן וּבָנָיו יָבֹאוּ וְשָׂמוּ אוֹתָם אִישׁ אִישׁ עַל עֵבֶדְתּוֹ וְאֵל מִשְׁאֹו: (יט) וְזֹאת עֲשׂוּ לָהֶם וְחִיו וְלֹא יָמָתוּ בְּגִשְׁתָּם אֶת קֹדֶשׁ הַקֹּדֶשִׁים אֶהְרֹן וּבָנָיו יָבֹאוּ וְשָׂמוּ אוֹתָם אִישׁ אִישׁ עַל עֵבֶדְתּוֹ וְאֵל מִשְׁאֹו: (יט) וְדָא עֲבִידוּ לְהוֹן וְיִחָחוּן וְלֹא יִמּוּתוּן בְּמִקְרָבָהוֹן לְקֹדֶשׁ קוֹדֶשִׁיא אֶהְרֹן וּבְנֵיהֶי יַעֲלוּ וְיִמְנֹו יִתְהוֹן גְּבַר עַל פּוֹלְחָנִיָּה וּלְמִטְוִלִיָּה: (כ) וְלֹא יָבֹאוּ לְרִאֲוֹת כְּבֻלַּע אֶת הַקֹּדֶשׁ וּמִתּוֹ: (כ) וְלֹא יָבֹאוּ לְרִאֲוֹת כְּבֻלַּע אֶת הַקֹּדֶשׁ וּמִתּוֹ: (כ) וְלֹא יַעֲלוּ לְמַחֲזִי בֶר מִכְסֹו יֵת מְנֵי קוֹדֶשׁא וְלֹא יִמּוּתוּן:

רס"י

כאלפים אמה שיוכלו לבא בשבת משה ואהרן ובניו והלוים חונים בסמוך לו:
(ג) קדמה – לפנים הקרויה קדם ואיזו זו רוח מזרחית והמערב קרוי אחור:
(ט) ראשנה יסעו – כשרואין הענן מסתלק חוקעין הכהנים בחולכות ונוסע מחנה יהודה תחלה וכשהולכין הולכין כדרך חנייתן הלוים והעגלות באמצע דגל יהודה במזרח ושל ראובן בצדום ושל אפרים במערב ושל דן בצפון:
(כ) ועליו. כהרגומו ודסמיכין עלוהי:
(ח) ואלה תולדת אהרן ומשה – ואינו מזכיר אלא בני אהרן ונקראו תולדות משה לפי שלמדן תורה מלמד שכל המלמד את בן חבירו תורה מעלה עליו הכתוב כאלו ילדו:

(נג) ולא יהיה קלף. אם תעשו כמלותי לא יהי קלף ואם לאו שיכנסו זרים בעבודתם זו יהיה קלף כמו שמצינו במעשה קרח (במדבר יז) כי ילא הקלף וגו':
(ב) זאתת – כל דגל יהיה לו אות מפה כצועה תלויה זו כצעו של זה לא כצעו של זה כצעו כל אחד כגוון אצו הקצועה בחשן ומתוך כך יכיר כל אחד את דגלו. דבר אחר באותות לבית אבותם באות שמסר להם יעקב אביהם כשנשארו ממלכים שנאמר (בראשית ט) ויעשו בניו לו כן כאשר אום יהודה ויששכר וזבולן ישארו מן המזרח וראובן ושמעון וגד מן הצדום וכו' כדליתא בתנחומא צפ' זו: מנגד – מרחוק מיל כמו שנאמר ביהושע (יהושע ג) אך רחוק יהיה צניכם וצניו

חק לישראל – פרשת במדבר יום ו'

(טז) על פי ה' – אמר משה לפני הקב"ה היאך אני נכנס לתוך אהליהם לדעת מניין יונקיהם א"ל הקב"ה עשה אתה שלך ואני אעשה שלי הלך משה ועמד על פתח האהל והשכינה מקדמת לפניו ונת קול יוצאת מן האהל ואומרת כך וכך תינקות יס צאהל זה לכך נאמר על פי ה':

(כא) לגרשון משפחת הלזני – כלומר לגרשון היו הפקודים משפחת הלזני ומשפחת השמעני פקודיהם כך וכך:

(כה) המשכן – יריעות התחנות: והאהל – יריעות עזים העשויות לגג: מכסהו – עורות אילים ותחשים: ומסך פתח – הוא הוילון:

(כו) ואת מיתריו – של משכן והאהל ולא של חצר:

(כז) משפחת בני קהת יחנו וגו' תימנה – וסמוכין להם דגל ראובן החונים תימנה אוי לרשע ואוי לשכנו לכך לקו מהם דתן ואזבירם ומאתים וחמשים איש עם קרח ועדתו שנמשכו עמהם במחלוקתם:

(לא) והמסך – היא הפרכת שאף היא קרויה (פרכת) המסך:

(לב) ונשיא נשיאי הלוי – ממונה על כלם ועל מה היא נשיאותו פקודת שומרי משמרת הקודש על ידו היה פקודת כולם:

(לח) משה ואהרן ובניו – וסמוכין להם דגל מחנה יהודה והחונים עליו ישכר וזבולן טוב ללדיק טוב לשכנו לפי שהיו שכניו של משה שהיה עוסק בתורה נעשו גדולים בתורה שנא' (תהלים ס) יהודה מחוקקי (ד"ה יב) ומבני יששכר יודעי צינה וגו' מאתים ראשי סנהדראות ומזבולן (שופטים ה) מושכים בשבט סופר:

(לט) אשר פקד משה ואהרן – נקוד על ואהרן לומר שלא היה זמנין הלויים (זכורות ד): שנים ועשרים אלף – ובפרטן אתה מואל שלש מאות יתרים בני גרשון שבעת אלפים וחמש מאות. בני קהת שמונת אלפים ושש מאות. בני מררי ששת אלפים ומאתים. ולמה לא כללן עם השאר ויפדו את הזכורות ולא יהיו זקוקים השלשה ושבעים ומאתים זכורות העודפים על המנין לפדיון אמרו רבותינו

ביום דבר ה' את משה – נעשו אלו התולדות שלו שלמדן מה שלמד מפי הגבורה:

(ז) על פני אהרן – בחייו:

(ו) ושרתו אתו – ומהו השרות ושמרו את משמרתו לפי ששמירת המקדש עליו שלא יקרב זר כמו שנאמר (במדבר יח) אתה ובניך ובית אביך אתך תשאו את עון המקדש והלויים הללו מסייעין אותם זו היא השרות:

(ז) ושמרו את משמרתו – כל מנוי שהאדם ממונה עליו ומוטל עליו לעשותו קרוי משמרת בכל המקרא ובלשון משנה כמו שאמרו צבנתן ותרש (מס' מגילה) והלא אין משמרתו ומשמרתך שזה וכן משמרות כהונה ולויה:

(ח) ואת משמרת בני ישראל – שכולן היו זקוקין ללרכי המקדש אלא שהלויים צאים תחתיהם בשליחותם לפיכך לוקחים מהם המעשרות ששכרו שנאמר (שם יח) כי שכר הוא לכם חלף עבודתכם:

(ט) נתונים המה לו – כז לעזרה: מאת בני ישראל – כמו מתוך בני ישראל כלומר משאר כל העדה נבדלו לכך בגזרת המקום והוא נתנם לו שנאמר (שם ח) ואתנה את הלויים נתונים וגו':

(י) ואת אהרן ואת בניו תפקד – לשון פקידות ואינו לשון מנין: ושמרו את כהנתם – קבלת דמים וזריקה והקטרה ועבודות המסורות לכהנים:

(יב) ואני הנה לקחתי – ואני מהיכן זכיתי בהן: מתוך בני ישראל – שיהיו ישראל שוכרין אותן לשרות שלי על ידי הזכורות זכיתי בהם ולקחתי תמורתם לפי שהיתה העבודה זכורות וכשחטאו בעגל נפסלו והלויים שלא עבדו ע"א נבחרו תחתיהם:

(טו) מבן חדש ומעלה – משיאל מכלל נפלים הוא נמנה ליקרא שומר משמרת הקדש. א"ר יהודה בר' שלום למוד הוא אותו השבט להיות נמנה מן הבטן שנאמר (שם כו) אשר ילדה אותה ללוי במצרים עם כניסתה צפתח מצרים ילדה אותה ונמנית בשבעים נפשות ששאלתה מונה חשבונם לא תמאסם אלא שבעים חסר אחת והיא השלימה את המנין:

חק לישראל – פרשת במדבר יום ו'

(ז) קערות וכפות קשות ומנקיות – כזר פירשתי במלכות המשכן: הנסך – הכסוי לשון מסך. אשר יוסך בהם:

(ט) מלקחיה – כמין לבת שמושך בה את הפחילה לכל דל שירצה: מחתתיה – כמין כף קטנה ושוליה פשוטין ולא סגולגלים ואין לה מחילה לפני' אללא מלדיה וחותה בה את דשן הגרות כשמטיבין: נרתיה – לואי"ש בלע"ז שנותנים בהן השמן והפתילות:

(י) אל מכסה עור תחש – (כלים לב) כמין מראוף:

(יב) את כל כלי השרת אשר ישרתו צם בקדש – בתוך המשכן שהוא קדש והן כלי הקטרת שמשרתין בהם במזבח הפנימי:

(יג) ודשנו את המזבח – מזבח הנחשת: ודשנו – יטלו את הדשן מעליו: ופרשו עליו בגד ארגמן – (יומא כ"א) ואש שירדה מן השמים רבולה תחת הבגד כארי בשעת המסעות ואינה שורפתו שהיו כופין עליה פסכתו (עירובין קד) של נחשת:

(יד) מחתת – שבהן חותים גחלים לתרומת הדשן שעשויה כמין מחצת שאין לה אללא שלש מחילות ומלפניה שואבת את הגחלים: מזלגות – כנוריות של נחשת שבהן מכין באצורים שעל המזבח להפכן כדי שיתעכלו יפה ומהר: יעים – הם מגרפות ובלע"ז וויד"ל והן של נחשת ובהן מכבדין את הדשן מעל המזבח:

(טו) לכסת את הקדש – הארון והמזבח: ואת כל כלי הקדש – המנורה וכלי שרת: ומחו – שאם יגעו חייבין מיתה בידי שמים:

(טז) ופקדת אלעזר – שהוא ממונה עליהם לשאת אותם שמן וקטרת ושמן המשחה ומנחת התמיד עליו מוטל לכוות ולזרז ולהקריב צעת חנייתו: פקדת כל המשכן – ועוד היה ממונה על משא בני קהת לכוות איש איש על עבודתו ועל משאו והוא המשכן וכל אשר בו כל הסדורים למעלה בפרשה זו אבל משא בני גרשון ומררי שאינן מקדש הקדשים על פי איתמר היה כמו שכתוב בפרשת נשא:

(יח) אל תכריחו – אל תגרמו להם שימותו:

במסכת זכורות (זכורות ה) אותן שלש מאות לויים זכורים היו ודים שיפקיעו עלמם מן הפדיון:

(מ) פקד כל זכור זכר וגו' מבין חדש ומעלה – משאכא מכלל ספק נפלים:

(מה) ואת בהמת הלויים וגו' – לא פדו בהמות הלויים את זכורי בהמה טהורה של ישראל אללא את פטרי חמוריהם ושה אחד של בן לוי פטר כמה פטרי חמורים של ישראל תדע שהרי מנה העודפים באדם ולא מנה העודפים בבהמה:

(מו) ואת פדויי השלשה וגו' – ואת הזכורות הארכיבין להפדות בהם אלו השלשה ושבעים ומאתים העודפים בהם ויתרים על הלויים מהם תקח חמשת שקלים לגלגלת כך היתה מכירתו של יוסף עשרים כסף שהיה זכורה של רחל:

(מט) העדפים על פדויי הלויים – על אותן שפדו הלויים בגופן:

(נ) חמשה וששים ושלש מאות ואלף. כך סכום החשבון חמשת שקלים לגלגלת למאתים זכורות אלף שקל לשבעים זכורות שלש מאות וחמשים שקל לשלש זכורות חמשה עשר שקל (במדבר רבה. סנהד' יז) אמר כיצד אעשה זכור שאומר לו תן חמשת שקלים יאמר לי אני מפדויי הלויים מה עשה הביא שנים ועשרים אלף פתקין וכתב עליהן בן לוי ומאתים ושבעים ושלשה פתקין כתב עליהן ה' שקלים בללן ונתנן בקלפי אמר להם צאו וטלו פתקיכם לפי הגורל:

(ז) נשא את ראש וגו' – מנה מהם את הראויין לעבודת משא והם מבין שלשים ועד בן חמשים שנה והפחות משלשים לא נתמלא כחו מכאן אמרו בן שלשים לכח והיותר על בן חמשים כחו מכחיש מעתה:

(ד) קדש הקדשים – המקודש שבכולן הארון והשלחן והמנורה והמזבחות והפרוכת וכלי שרת:

(ה) ובא אהרן ובניו וגו' – יכניסו כל כלי וכלי לנרתקו המפורש לו בפרשה זו ולא יכטרו הלויים בני קהת אללא לשאת: בנסוע המחנה – כשהענן מסתלק הם יודעין שיסעו:

חק לישראל – פרשת במדבר יום ו'

(כ) ולא יבאו לראות כבלע את הקדש – צפרקה זו ופרקו עליו כגד פלוני וכסו אותו
לתוך נרתק שלו כמו שפירשתי למעלה צמכסה פלונית ובלוע שלו הוא כסווי:

נביא – הושע פרק ב'

(א) והיה מספר בני ישראל כחול הים אשר לא ימד ולא יספר והיה במקום אשר יאמר להם לא עמי אתם יאמר להם בני אל חי: (ב) ונקבצו בני יהודה ובני ישראל יחדו ושמו להם ראש אחד ועלו מן הארץ פי גדול יום יזרעאל: (ג) אמרו לאחיכם עמי ולאחותיכם רחמה: (ד) ריבו באמכם ריבו פי היא לא אשתי ואנכי לא אישה ותסר זנוניה מפניה ונאפוניה מבין שדיה: (ה) פן אפשיטנה ערמה והצגתיה כיום הולדה ושמתיך כמדבר ושתה כארץ ציה והמתיה בעמא: (ו) ואת בניה לא ארחם פי בני זנונים המה: (ז) פי ונתה אפם הבישה הורתם פי אמרה אלכה אחרי מאהבי נתני לחמי ומימי צמרי ופשתי שמני ושקווי: (ח) לכן הנני שף את דרכך בסירים וגדרתי את גדרה ונתיבותיה לא תמצא: (ט) ורדפה את מאהביה ולא תשיג אתם ובקשתם ולא תמצא ואמרה אלכה ואשובה אל אישי הראשון כי טוב לי אז מעתה: (י) והיא לא ידעה פי אנכי נתתי לה הדגן והתירוש והיצהר וכסף הרביתי לה וזהב עשו לבעל: (יא) לכן אשוב ולקחתי דגני בעתו ותירושי במועדו והצלתי צמרי ופשתי לכסות את ערותה: (יב) ועתה אגלה את נבלתה לעיני מאהביה ואיש לא יצילנה מידי: (יג) והשפתי כל משושה חגה חדשה ושבתה וכל מועדה: (יד) והשמתי גפנה ותאנתה אשר אמרה אתנה המה לי אשר נתנו לי מאהבי ושמתי לי ער ואכלתם חית השדה: (טו) ופקדתי עליה את ימי הבעלים אשר תקטיר להם ותעד גזמה וחליתיה ותלך אחרי מאהביה ואתי שכחה נאם יהוה: (טז) לכן הנה אנכי מפתיה והלכתיה המדבר ודברתי על לבה: (יז) ונתתי לה את פרמיה משם ואת עמק עכור לפתח תקוה וענתה שמה כימי נעוריה וכיום עלותה מארץ מצרים: (יח) והיה ביום ההוא נאם יהוה תקראי אישי ולא תקראי לי עוד בעלי: (יט) והסרתי את שמות הבעלים מפיה ולא יזכרו עוד בשמם: (כ) וכרתי להם ברית ביום ההוא עם חית השדה ועם עוף השמים ורמש האדמה וקשת וחרב ומלחמה אשבור מן הארץ והשפכתי לבטח: (כא) וארשתי לי לעולם וארשתי לי בצדק ובמשפט ובחסד וברחמים: (כב) וארשתי לי באמונה וידעת את יהוה:

משנה – אהלות פרק ח'

(א) יש מביאין את הטמאה וחוצצין, מביאין את הטמאה ולא חוצצין, חוצצין ולא מביאים, לא מביאין ולא חוצצין. אלו מביאים וחוצצים, השדה והתבה

חק לישראל – פרשת במדבר יום ו'

וְהַמְגִדֵּל, בְּגֵרַת הַקֶּשֶׁת, בְּגֵרַת הַקְּנִיָּם, וּבֹרַר סְפִינָה אֶלְפִסְנֵי־רִית, שֵׁישׁ לָהֶן שׁוּלָיִם וְהֵן מַחְזִיקִים אֲרַפְעִים סָאָה בְּלַח שְׁהֵם פּוֹרִים בִּיבֶשׁ. וִירִיעָה, וְסִקּוֹרְטִיא, וְקִטְבִּלְיָא, וְסִדִּין, וּמִפָּז, וּמִחְצֵלַת, שְׁהֵן עֲשׂוּיִן אֱהָלִים, וְעֵדֶר בְּהֵמָה טְמֵאָה וְטְהוֹרָה, וּמְכוּנֹת חִיָּה וְעוֹף, וְהָעוֹף שְׁשָׁכֹן, וְהָעוֹשֶׂה מְקוֹם לְבָנָה בְּשִׁבְלִים, הָאִירוֹס, וְהַקְּסוֹם, וִירְקוֹת חֲמוֹר, וְדִלְעַת יוֹנִית, וְאֶכְלִים טְהוֹרִים. רַבִּי יוֹחָנָן בֶּן נוּרִי לֹא הָיָה מוֹדֵה בְּאֶכְלִים טְהוֹרִין, חוּץ מִן הָעֵגוּל שֶׁל דִּבְלָה:

בערבי נט"ע: שהן עשויים אוהלים – נטויין כעין אוהל. ואע"ג דיריעה וסקורטיא וקטבליא וסדין ומפז ומחצלת, כלים ניהו ומחבלי טומאה, מכל מקום כשהן נטויין כאוהלים חוללים בפני טומאה, דאוהל אע"ג דמקבל טומאה חוץ בפני הטומאה: ועדר בהמות – כשהן עומדות ולא מהלכות וראשה של זו בין רגליה של זו: ומכונות חיה ועוף – קיני חיה ועוף. לשון מכון לשבתך ושמות טו: והעוף ששכן – שהיה קשור על הכותל או על האילן: והעושה מקום לבניה בשבלים – שמחפה לשבלים מקום דומה לבית: האירוס והקיסוס ודלעת יונית וירקות חמורים – כל אלו מיני ירקות שעלים שלהן רחבים: חוץ מן העיגול דל דבילה – לפי שתחת כל עיגול של דבילה היוכ רגילים ליטב יותר משאר אוכלים. והכי תניא בתוספתא. ואין הלכה כר' יוחנן בן נורי:

רע"ב – (א) יש מביאין את הטומאה – שאם האהילו על הטומאה תחתיהן מליכין אדם וכלים שעל גבן, לפי שהן חוללים בפני הטומאה. וכן אם טומאה על גבן מבחוץ, מליכין [אדם ו] כלים שתחתיהן: שידה – תיבה גדולה של עץ כמין ארון: תיבה – קטנה כעין שולחנים: מגדל – של עץ עשוי לאור: כורת הקש – קופות גדולות עשויות מקש או מערבה או מכפות תמרים: כורת הקנים – כמין סלים עשויין מקנים: ובור ספינה אלכסנדריה – הספינות הגדולות שמפליגים בהם בים הגדול עושין בתוכן כלי גדול של עץ כמין צור שמשימים בו המיחס המתוקין הראויין לשתייה: והן מחזיקים ארבעים סאה בלח – לכיון שהן גדולות במדה זו שוב אינן מקבלין טומאה. וחוללים בפני הטומאה: סקורטיא – עור שלובשים העבדנים בשעת מלאכתן: קטבליא – עור שמעיין למטה ושוכבין עליו. וקורין לו

(ב) הזיזין, והגזריות, והשובכות, והשקיפים, והסלעים, והגהרים, והשננים, והסככות, והפרעות, שהן יכולים לקבל מעזיבה רפה, דברי רבי מאיר. וחקמים אומרים, מעזיבה בינונית. אלו הן הסככות, אילן שהוא מסך על הארץ. והפרעות, היוצאות מן הגדר:

מערבה ומקנים ומשימים עליהם טיט מועט: מעזיבה בינונית – אבל אם אינן יכולים לסבול אלא מעזיבה רכה, אין מביאים את הטומאה ולא חוללים. והלכה כחכמים: אילן המיסך – לשון סוכים בכנפיהם: והפרעות היוצאות מן הגדר – דרך גדר שנתנים בראשן קולאים וצרכנים ועודפים על הגדר ובולטים לחוץ. ופרעות, לשון גדל פרע:

רע"ב – (ג) הזיזין – עץ או אבן יחילי היוצא מן הכותל, קרוי זיז: גזריות – כמו גזוזטרות. בנין שלאבנים או של עצים היוצא מן הכותל: והשובכות – של יונים: והשקיפים והסלעים – פירשנו לעיל סוף פרק ג': גהרים – מין חורים שמסם צל האור. ויש מפרשים, מין מערות וחוחים: והשננים – שני הסלע: מעזיבה רכה – כגון שעושים

חק לישראל – פרשת במדבר יום ו'

(ג) אֵלוּ מְבִיאִין וְלֹא חוֹצְצִין, הַשָּׂדֶה, וְהַתְּבָה, וְהַמְגֵדֵל, וְכוּרַת הַקֶּשֶׁת, בְּגֵרַת הַקְּנִים, וְבוֹר סְפִינָה אֶלְכֶסְנֵדְרִית, שְׁאִין לָהֶם שׁוּלִים וְאִינוּ מַחְזִיקִים אַרְבָּעִים סָאָה בְּלַח שֶׁהֵם כּוֹרִים בְּיָבֵשׁ, וִירִיעָה, וְסִקּוֹרְטִיא, וְקִטְבְּלִיא, וְסִדִּין, וּמִפָּז, וּמְחַצְלַת, שְׁאִין עֲשׂוּיִין אֵהָלִים, וּבְהֵמָה וְחִיָּה שְׁמֵתוֹ, וְאַכְלִים טְמֵאִים. מוֹסֵף עֲלֵיהֶם הָרַחִים שֶׁל אָדָם:

עליהם הריחים של אדם – היונו ריחים ליד שהן מיטלטלון ומקבלים טומאה. למעוטי ריחים של בהמה ללא מיטלטלון וללא מקבלי טומאה:

רע"ב – (ג) ואין מחזיקין ארבעים סאה בלא – לכיון למקבלי טומאה אין חולקין: שאין עשויין אוהלים – אין נטועים כעין אוהל ללא מרודים על פני ארובה: מוסף

(ד) אֵלוּ חוֹצְצִים וְלֹא מְבִיאִין, מִסֻּכַּת פְּרוּסָה וְחִבְיֵלִי הַמְּטָה, וְהַמְשַׁפְּלוֹת, וְהַסְרִיגוֹת שֶׁבְּחִלּוּנוֹת:

חבלים של מטה כשהיא מסורגת: והמשפלות – קופות שמוציאים בהן את הזבל: והסריגים שחלונות – סככות שעושים בחלונות, חולאים, שאין הטומאה עוברת ללד אחר. ובלבד שלא יהא זכולן נקב כפותח טפת, שנקב פותח טפח מציא את הטומאה:

רע"ב – (ד) מסכת פרוסה – חוטי השתי כמו שהן פרושים בכלי האורג קודם שיארג הבגד, אם היו פרושים על פני ארובה שבין בית לעלייה וטומאה תחתיה, מלכת על הכלים שלמעלה. אבל אם מאהלת על המת ועל הכלים, אין מציאה את הטומאה, ללא שביא אוהל עד שתיארג: וחבילי המטה –

(ה) אֵלוּ לֹא מְבִיאִין וְלֹא חוֹצְצִין, הַזְּרָעִים וְהַיִּרְקוֹת הַמְּחַבְרִים לְקַרְקַע, חוּץ מִן הַיִּרְקוֹת שֶׁמְנוּ. וְכַפַּת הַבָּרָד, וְהַשֶּׁלֶג, וְהַכַּפּוֹר, וְהַגְּלִיד, וְהַמְּלֶחָה, וְהַדּוּלָג מִמְּקוֹם לְמְקוֹם, וְהַקּוֹפֵץ מִמְּקוֹם לְמְקוֹם, וְהַעוֹף הַפּוֹרֵחַ, וְטִלְיַת הַמְּנַפְנֶפֶת, וְסַפִּינָה שֶׁהִיא שְׂטָה עַל פְּנֵי הַמַּיִם. קָשֶׁר אֶת הַסְּפִינָה בְּדָבָר שֶׁהוּא יָכוֹל לְהַעֲמִידָהּ, כְּבֵשׂ אֶת הָאָבֶן עַל גְּבִי הַטִּלְיַת, מְבִיאָה אֶת הַטְּמֵאָה. רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר, הַבֵּית שֶׁבְּסַפִּינָה, אֵינוֹ מְבִיא אֶת הַטְּמֵאָה:

וקופץ, צחתי רגליו: והטלית המנפנפת – שמניפתה הרוח ועומדת באויר כמו קובה: כבש את האבן על גבי הטלית – שהיתה אבן מונחת בקצה אחד של טלית והניף הרוח את הקצה השני ונעשה כמין אוהל: מציאה את הטומאה – אם האהילה על המת ועל הכלים, מציאה את הטומאה על הכלים: הבית שבספינה – כגון שהבית בראש הספינה ומאהלת על הכלים שבספינה ועל המת שבים בשעה שהיא מהלכת. פירוש אחר, הבית שבספינה ואינו יכול לעמוד ברוח מאויה, אפילו האהיל על המת והכלים שבספינה אינו מציא את הטומאה, ללא חשיב אוהל. ואין הלכה כר' יוסי:

רע"ב – (ה) ירקות שמנו – הנך לתנן בריש פרחין איכוס וקיסוס וירקות חמורים ולעת יונית. והנהו במחזברים, דאי בתלושים, אי בהוכשרו לקבל טומאה, לא חייאי, דדבר המקבל טומאה אינו חוצץ בפני הטומאה, ואי בשלא הוכשרו, היונו אוכלים טהורים: כפת הברד – חתיכת הברד. לשון משליך קרחו כפיתים (תהלים קמז) אי נמי, ברד העשוי ככיפה, ארקוול"ט בלע"ז: והכפור – מים הגוזלים ויורדים שקפאו: גלד – מי נהרות קפואים: והמלח – כל ני אין חזיאים ולא חולאים, לפי שהן נימוחים ואינם מתקיימים: דולג – בהמה וחיה. וקופץ, באדם. ויש אומרים, דולג וקופץ תרווייהו באדם, אלא דולג שרגלו אחת מונחת בארץ ודולג בשנייה.

חק לישראל – פרשת במדבר יום ו'

(ו) שְׁתֵּי חֲבִיּוֹת וּבָהֶן כְּשֵׁנֵי חֲצֵי זֵיתִים, מִקְּפוֹת צָמִיד פְּתִיל וּמִנְחֹת בְּתוֹךְ הַבַּיִת, הֵן טְהוֹרוֹת וְהַבַּיִת טָמֵא. נִפְתְּחָה אַחַת מֵהֶן, הִיא וְהַבַּיִת טָמְאִים וַחֲבֵרְתָּה טְהוֹרָה. וְכֵן שְׁנֵי חֲדָרִים שֶׁהֵן פְּתוּחִין לַבַּיִת:

רע"ב – (ו) כשני חללי זיתים – חצי זית זו וחצי זו: הבית טמא – לאין צמיד פתיל מליל על הטומאה לתחתיו שלא טמא הבית. ורע"פ שהן צפתי חביות, הואיל ושהיהן צבית מלטרפים לכשעור לטמא הבית. והחביות טהורות, לאין טומאת חצי זית שצבחתה

נכנסת לתוכה הואיל ומוקפת צמיד פתיל: וכן שני חדרים שהן פתוחים לבית – ולתחתיהן נעולות וחצי זית צחצר זה וחצי זית צחצר זה, הבית טמא לסוף טומאה ללאת, וחדרים טהורים לאין דרך טומאה ליכנס:

גמרא – נדה דף כ' ע"ב

ובמזוג שני חלקים כו': תנא השרוני נידון ככרמלי חי ולא מזוג חדש ולא ישן אמר רב יצחק בר אבודימי וכולן אין בודקין אותן אלא בכוס טבריא פשוט מאי טעמא אמר אביי של כל העולם כולו מחזיק לוג עושין אותו ממנה שני לוגין עושין אותו ממאתים כוס טבריא פשוט אפי' מחזיק שני לוגין עושין אותו ממנה ואידי דקליש ידיע ביה טפי:

רש"י על הגמרא

השרוני – מזוג: נידון ככרמלי חי – להכי נמי דקיי ככרמלי חי ולית לגרסי כשרוני נידון הכרמלי: כוס טבריא של זכוכית פשוט – טנב"ש ואידי דקליש נראה בו אלמומית היין:

זוהר – תרומה דף קנ"ב ע"ב

בשפתי ובירחי ובזמני ובחגי, בההוא אתר נורא אשתכח, ולא אתדנו, אבל לא נפקי מתמן, כשאד חייבין דאית להו נייחא. כל אינון דמחללי שבתות וזמני, ולא חיישי ליקרא דמאריהון כלל, בגין למטר לון, אלא מחללי בפרהסיא, כמה דאינון לא נטרי שפתי וזמני בהאי עלמא, הכי נמי לא נטרין ליה בההוא עלמא, ולית לון נייחא:

אמר רבי יוסי, לא תימא הכי, אלא נטרי שפתי וזמני תמן בגיהנם בעל פרחיהו. אמר רבי יהודה, אלין אינון עובדי כוכבים ומזלות, דלא אתפקדו, דלא נטרי שבת בהאי עלמא, נטרי ליה תמן בעל פרחיהו: בכל מעלי שבתא פד יומא אתקדש, כדוזין (דף קנ"א ע"א) אזלין בכל אינון מדורין דגיהנם:

סליקו דינא דחייביא, דהא מלכא קדישא אתיא, ויומא אתקדש, ואיהו אגין על בלא. ומיד דיגין אסתלקו, וחייביא אית לון נייחא. (וכל אינון מחללי שבתות

חק לישראל – פרשת במדבר יום ו'

וזמני בפרהסיא דינין סלקין מנייהו (נ"א ואפילו עובדי כוכבים ומזלות דלא אתפקדו למיטר שבתו וזמני תמן נטרין בעל כרחם) אַבְל נוֹרָא דְגִיְהֵנָם לָא אֲשַׁתְּפֵה, מְעַלְיָהוּ דְלָא נְטְרֵי שְׁבַת לְעַלְמִין. וְכָל חַיִּיבֵי גִיְהֵנָם שְׁאֵלֵי עַלְיָהוּ, מְאֵי שְׁנָא אֶלֶין דְלִית לֹון נְיִיחָא, מְכָל חַיִּיבִין דְהִכָּא. אֵינֹון מְאָרִיחֹון דְדִינָא תִיִיבִין לֹון, אֶלֶין אֵינֹון חַיִּיבִין דְכַפְּרוּ בֵיהּ בְּקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא, וְעִבְרוּ עַל אֲוִרֵיתָא פְּלָא, בְּגִין דְלָא נְטְרוּ שְׁבַת תַּמָּן, בְּגִין כֹּה לִית לְהוּ נְיִיחִין לְעַלְמִין:

הלכה – הרמב"ם הלכות שבת פ"ח

(טו) הטוחן כגרוגרת חייב וכל השוחק תבלין וסמנין במכתשת הרי זה טוחן וחייב המחתך ירק תלוש הרי זה תולדת טוחן וכן הנוסד עצים ליהנות בנסורת שלהן או השף לשון של מתכת חייב משישוף כל שהוא אבל המחתך עצים אינו חייב עד שידקדק מהן כדי לבשל כגרוגרת מביצה:

(טז) והמרקד כגרוגרת חייב הלש כגרוגרת חייב והמגבל את העפר הרי זה תולדת לש וכמה שיעורו כדי לעשות פי כור של צורפי זהב ואין גיבול באפר ולא בחול הגס ולא במורסן ולא בכיוצא בהן והנותן זרע שומשמין או זרע פשתן וכיוצא בהן במים חייב משום לש מפני שהן מתערבין ונתלין זה בזה:

לע"נ:

זאב וזיים בן שרה, משה דוד בן סולטנה סוזן מלכה, גד גבריאל בן סוזן, סולטנה סוזן מלכה
בת שמואלה, דניאלה פורטונה בת רחל, צדיקה בת שרה ז"ל.